

Indholdsfortegnelse

1.	Detentionslokalerne.....	2
2.	Rapportgennemgang.....	5
2.1.	Bestemmelser om detentionsanbringelse.....	5
2.2.	Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.....	6
2.3.	Grundlaget for detentionsanbringelsen.....	9
2.4.	Lægeundersøgelse.....	13
2.4.1.	Tidspunktet for tilkald af læge.....	14
2.4.2.	Tidspunktet for lægetilsyn.....	17
2.5.	Oplysninger fra Kriminalregisteret.....	18
2.6.	Fremstilling og visitation mv.....	19
2.6.1.	Fremstilling.....	19
2.6.2.	Visitation mv.....	21
2.6.3.	Kontakt med pårørende m.fl.....	25
2.7.	Tilsyn.....	25
2.7.1.	Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)..	27
2.7.2.	Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen.....	29
2.7.2.1.	Tidspunktet for det første tilsyn.....	29
2.7.2.2.	Tidspunktet for det sidste tilsyn.....	30
2.7.2.3.	Intervaller mellem tilsyn.....	31
2.7.2.4.	Noteringen af hvem der har forestået tilsyn.....	32
2.7.2.5.	Karakteren af de udførte tilsyn.....	32
2.8.	Løsladelsestidspunktet.....	34
2.9.	Vejledning om klageadgang mv.....	34
	Opfølgning.....	36
	Underretning.....	36

Den 15. november 2006 foretog jeg og to af embedets øvrige medarbejdere inspektion af detentionen på politistationen i Rødovre. I forbindelse med inspektionen modtog jeg rapportmateriale om detentionsanbringelsen til gennemgang. Rapportmaterialet gennemgås under pkt. 2.

Hvidovre politikreds blev nedlagt pr. 1. januar 2007 i forbindelse med politireformens ikrafttræden. Rødovre politistation forbliver en station med lokalpoliti og publikumsbetjening for Københavns Vestegns Politi. Politistationen vil i kortere perioder ved fx større arrangementer og lignende være døgnbemandet, og det kan ikke udelukkes at politiet (i et mindre omfang i fremtiden) vil gøre brug af detentionerne på politistationen i Rødovre. På tidspunktet for min inspektion var der ikke en vagthavende på stationen fire nætter om ugen, og detentionslokalerne blev derfor ikke benyttet disse nætter.

Denne rapport har i en foreløbig udgave været sendt til Københavns Vestegns Politi og Justitsministeriet for at myndighederne kunne få lejlighed til at fremkomme med eventuelle bemærkninger om faktiske forhold som rapporten måtte give anledning til. Københavns Vestegns Politi har i brev af 14. februar 2007 fremsat nogle bemærkninger der er indarbejdet i denne rapport. Jeg har ikke modtaget bemærkninger fra Justitsministeriet.

1. Detentionslokalerne

Politistationen har to detentionslokaler der ligger i kælderen under politistationen. To tidligere detentionslokaler fungerer nu som venterum.

Indgang til detentionen kan ske via en bagindgang til politigården. Normalt føres personer der skal anbringes i detentionen, dog ind via hovedreceptionen. Det blev oplyst at der normalt ikke er publikum, da detentionsanbringelserne typisk sker om aftenen.

Jeg går bl.a. på den baggrund ud fra at indbringelserne normalt kan ske med den fornødne diskretion.

Fra receptionen er der en indvendig bred trappe med gelænder i den ene side til kælderen hvor detentionslokalerne, som nævnt, ligger.

Fra trappen skal man igennem to ganglokaler hvorefter man træder ind i et lokale med en visitationsskranke. Der er herudover aflåselige skabe til opbevaring af effekter der fratages de frihedsberøvede.

Ved siden af visitationsskranken er der et toilet og et bruserum. Foran både toilettet og bruserummet er der små forrum der benyttes af rengøringspersonalet. Rummene var meget snavsede.

I anledning af min besigtigelse af venterummene på politistationen samme dag har Politimesteren i Hvidovre i brev af 25. november 2006 oplyst at toilettet vil blive hovedrengjort i forbindelse med en reovering af toilettet. Reoveringen forventedes iværksat inden udgangen af 2006.

Jeg foretager mig derfor ikke yderligere i den anledning.

Der lå ikke et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænnning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”, i eller ved visitationsskranken. Det blev oplyst at vejledningen findes i skranken ved receptionen på etagen ovenover. De løsladte går ud gennem receptionen på etagen ovenover.

Fra forrummet er der via en mellemgang adgang til de to detentionslokaler og de to tidligere detentionslokaler der nu anvendes som venterum. Forrummet er kameraovervåget.

Dørene ind til detentionslokalerne har dørspioner.

Detentionslokalerne er på ca. 6,5 m². I hvert detentionslokale er der et vinduesparti af jern med flere små aflange ruder af – går jeg ud fra – brudsikkert (plexi)glas. Ruderne er matterede. Enkelte ruder var løse, og der ville kunne skubbes noget ind bag jernfagene. Som nævnt under inspektionen kan disse jernfag efter min opfattelse udgøre en sikkerhedsmæssig risiko, idet det vil være muligt at fastgøre genstande rundt om jernfagene der vil kunne benyttes til selvbeskadigelse.

I anledning af min besigtigelse af politistationens venterum samme dag har Politimesteren i Hvidovre i brev af 25. november 2006 oplyst at der er iværksat sikring af ruderne i både venterum og detentionerne.

Jeg foretager mig derfor ikke yderligere i den anledning.

Detentionslokalerne er holdt i mørkebrune farver. Gulvet er malet cement med afløb. Vægge og døre er pæne, men der er dog enkelte ridsemærker på døre og vægge.

Under loftet er der indbygget udluftningsriste. Det blev oplyst at der er røgmelder i lokalerne, og jeg formoder at røgmelderer er indbygget i ventilations-systemet. I loftet er der indbygget en lampe. Lokalerne opvarmes med gulvvarme.

I loftshjørnet over døren er der anbragt et overvågningskamera bag en plexiplade. Der er endvidere en tilkaldeknop inden for døren. De tekniske installationer blev afprøvet i et af lokalerne, og de fungerer.

Det blev oplyst under inspektionen at detentionen hovedsagligt bruges til anbringelser efter husspektakler. Øvrige berusere bringes i vid udstrækning hjem. Tidligere har det været et problem at skadestuen ikke modtog berusere der i øvrigt var i en meget dårlig helbredsmæssig tilstand. Der er nu kommet en aftale i stand ved embedslægens mellemkomst.

2. Rapportgennemgang

Jeg bad under inspektionen om rapportmateriale vedrørende de sidste 10 detentionsanbringelser forud for varslingen af inspektionen den 3. oktober 2006. Jeg modtog under inspektionen kopier af detentionsrapporter mv. om 10 anbringelser i detentionen som fandt sted i perioden fra den 30. juli 2006 til og med den 18. september 2006.

Anbringelserne er under gennemgangen nedenfor angivet med dato for anbringelsen af den frihedsberøvede.

2.1. Bestemmelser om detentionsanbringelse

Bestemmelser om detentionsanbringelse findes dels i politiloven (lov nr. 444 af 9. juni 2004 om politiets virksomhed), dels i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 988 af 6. oktober 2004 om detentionsanbringelse (som ændret ved bekendtgørelse nr. 1419 af 13. december 2006), og endelig i Rigspolitechefens kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006 om detentionsanbringelse af berusede personer. Kundgørelsen trådte i kraft den 1. marts 2006.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder dels regler svarende til politilovens regler, dels regler som på det tidspunkt hvor bekendtgørelsen blev udstedt, (også) var indeholdt i den dagældende detentionskundgørelse.

Detentionsbekendtgørelsen indeholder regler om bekendtgørelsens anvendelsesområde (fortrinsvis i form af henvisning til politilovens regler), om frihedsberøvelse, transport og indbringelse til politistationerne af berusede personer, om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse (herunder lægeundersøgelse af og tilsyn med detentionsanbragte) og om løsladelse efter detentionsanbringelse, klagevejledning mv. Bekendtgørelsens regler er relativt detaljerede og falder i vidt omfang sammen med reglerne i Rigspolitichefens detentionskundgørelse.

Rigspolitichefen har i kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006, der som nævnt har været gældende fra 1. marts 2006, foretaget en række ændringer, tilføjelser og præciseringer i forhold til de hidtil gældende regler.

Da alle 10 anbringelser som min undersøgelse har omfattet, fandt sted efter den 1. marts 2006, gjaldt kundgørelse II, nr. 55, af 2. februar 2006.

De nærmere regler i politiloven, bekendtgørelsen og kundgørelsen er gennemgået nedenfor i forbindelse med fremlæggelsen af resultatet af min undersøgelse af de 10 sager om detentionsanbringelse som jeg har modtaget efter anmodning.

2.2. Den anvendte rapportblanket, alternativer til detentionsanbringelse, statistik mv.

Rigspolitichefen har udfærdiget en detentionsrapport, blanket P152, som er bilag 1 til detentionskundgørelsen. Det er obligatorisk at anvende Rigspolitichefens detentionsrapport, jf. pkt. 3 i Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 til Justitsministeriet og samtlige politikredse. Denne rapportblanket, der

siden kundgørelsens ikrafttræden har været tilgængelig i POLSAS, er samtidig på visse punkter uddybet i forhold til den hidtidige detentionsrapport.

Efter § 4 i kundgørelsen skal alle relevante punkter i detentionsrapporten udfyldes i tilslutning til de foretagne dispositioner og observationer. På rapporten er dette udtrykkeligt fremhævet foroven på rapporten.

I 9 tilfælde er Rigspolitechefens detentionsrapport (P152 03/06 POLSAS) anvendt.

Ved anbringelsen den 3. august 2006 er Rigspolitechefens detentionsrapport (P152 01/06 POLSAS) anvendt.

Der ses umiddelbart ikke at være forskel på de to udgaver af detentionsrapporten, bortset fra skrifttypen og layoutet. Jeg anmoder Københavns Vestegns Politis om at oplyse nærmere herom.

Rigspolitechefens blanket P152 forudsætter angivelse af en lang række (obligatoriske) oplysninger.

Det fremgår af § 4 i kundgørelsen at alle (relevante) punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. De fleste af detentionsrapporterne er ikke udfyldt fuldt ud i overensstemmelse med kundgørelsens § 4, men det er dog kun en enkelt rubrik eller to der mangler at blive (korrekt) udfyldt.

Ved frihedsberøvelsen den 18. september 2006 er der udfyldt 2 detentionsrapporter med tilhørende tilsynsskema. Rapporterne og skemaerne er ikke udfyldt helt ens. For så vidt angår detentionsrapporterne, adskiller rubrikkerne om effekter frataget tilbageholdte, udlevering af pjecen ”Hvor går du hen, når du går ud” og frihedsberøvedes kvittering for udlevering af effekter sig fra hinanden.

Jeg har anvendt de sammenfaldende oplysninger i de to detentionsrapporter i min rapportgennemgang nedenfor.

Jeg anmoder om at få oplysning om baggrunden for de 2 udgaver af detentionsrapporten. Jeg anmoder endvidere om at få oplysning om hvilken af detentionsrapporterne jeg kan lægge til grund for så vidt angår de divergerende oplysninger.

I de tilhørende tilsynsskemaer ved anbringelsen den 18. september 2006 mangler der en række tilsyn i det ene skema som er anført i det andet. Endvidere er tidspunktet for endelig udtagelse ikke oplyst i det første skema. For så vidt angår tilsynsskemaerne, har jeg anvendt det skema hvor der er anført tilsyn længst frem i tiden.

Nederst på forsiden af samtlige detentionsrapporter er der noteret ”OK”, initialer og dato.

Jeg formoder at dette er udtryk for at der foretages en lokal kvalitetskontrol af detentionsrapporterne. Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt dette er korrekt.

Jeg anmoder endvidere om oplysning om hvorvidt dette er en praksis der vil blive videreført ved Københavns Vestegns Politi.

Af Politiets Statistik (årstabel) for 2005 (www.politi.dk/statistik/årstabel) fremgår det at der i 2005 var 77 detentionsanbringelser af spirituspåvirkede personer i Hvidovre politikreds. Det fremgår endvidere at ingen blev bragt til forsorgshjem eller lignende. Derimod blev 1 bragt til sygehus og 26 til hjemmet. For 2004 var tallene henholdsvis 67 detentionsanbringelser, ingen blev

bragt til forsorgshjem eller lignende, 8 blev bragt til sygehuset og 11 blev bragt til hjemmet.

I Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til den forrige kundgørelse var det anført at politiet i stigende omfang skal bringe den berusede hjem hvis der er sikkerhed for at der i hjemmet er tilstedeværende voksne personer som på forsvarlig måde kan tage sig af den pågældende, og hvis politiet ud fra et resourcesynspunkt har mulighed for at benytte sig af denne fremgangsmåde. I rundskrivelsen til den gældende kundgørelse er det ligeledes anført at frihedsberøvelse som udgangspunkt sker med henblik på hjemtransport.

Jeg går på baggrund af det oplyste om antallet af personer der blev bragt til hjemmet i 2004 og 2005, ud fra at politiet i Københavns Vestegn (tidligere politiet i Hvidovre) er opmærksom på det af Rigspolitichefen anførte om at politiet under de angivne forudsætninger som udgangspunkt skal bringe berusere hjem.

Det fremgår af 1 af de 10 udleverede rapporter at den pågældende blev bragt til hjemmet. Der er derfor en række oplysninger som ikke fremgår af rapporten. Rapporten vil derfor i langt de fleste tilfælde ikke indgå i min gennemgang af rapporterne nedenfor.

2.3. Grundlaget for detentionsanbringelsen

Efter politilovens § 11, stk. 1, skal politiet tage sig af personer der er ude af stand til at tage vare på sig selv på grund af indtagelse af alkohol eller andre berusende og/eller bedøvende midler, og som træffes under forhold der indebærer en fare for de pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed (berusede personer). Politiet skal efter lovens § 11, stk. 4, tage stilling til om de pågældende skal tilbageholdes, fx med henblik på indsættelse i detentionen. Indsættelse i detentionen kan kun ske hvis overgivelse til andre, fx

hjemmet, eller indbringelse til hospital, forsorgshjem eller lignende ikke findes tilstrækkelige til at afværge faren (bekendtgørelsens § 2, stk. 1 og 2). Personer der er tilbageholdt af politiet af andre grunde end beruselse, må som udgangspunkt ikke anbringes i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 1, stk. 2. Hvis detentionen undtagelsesvis anvendes til anbringelse af ikke-berusede personer, finder bekendtgørelsen ikke anvendelse.

Som bekendt blev det ved dom af 21. december 2005 fra Retten i Randers stueret at en anbringelse i detentionen havde været ulovlig. Den pågældende havde været beruset i middel grad. Ifølge retten havde der imidlertid ikke været grundlag for at fastslå at den pågældende ikke havde kunnet taget vare på sig selv, eller at han havde været til fare for andre eller for den offentlige orden eller sikkerhed på en sådan måde at det var nødvendigt med detentionsanbringelse. Statsadvokaten i Aalborgs anke blev afvist af Vestre Landsret da statsadvokaten ikke er tillagt beføjelser i en sådan sag uden for strafferetsplejen, jf. retsplejelovens § 468, og da statsadvokaten heller ikke efter de almindelige regler om rettergangsfuldmægtige i retsplejelovens kapitel 25 har adgang til at repræsentere politimesteren. Dommen (og landsrettens kendelse) kan ses i Ugeskrift for Retsvæsen 2006, s. 2491.

Tidligere bad jeg i sagen om min inspektion af detentionen i Køge politimesteren og Justitsministeriet om en udtalelse om retsgrundlaget for anbringelsen af en person som var skønnet påvirket af alkohol i let grad, og som havde været involveret i husspektakler.

Politimesteren oplyste bl.a. at retsgrundlaget for detentionsanbringelsen var en kombination af den dagældende § 108 i retsplejeloven om politiets opgaver (nu ophævet og erstattet af lov om politiets virksomhed), nødret og den pågældendes spirituspåvirkning. Politimesteren oplyste endvidere at det blev besluttet at lade manden overnatte i detentionen og først løslade ham når han skønnedes ædru. Beslutningen blev truffet på baggrund af hans ødelæggelser i hjemmet

sammenholdt med spirituspåvirkningen og for at hindre ham i at tage hjem og fortsætte balladen og ødelæggelserne.

Justitsministeriet udtalte bl.a. at anbringelse i detention kun må ske i tilfælde hvor det skønnes strengt nødvendigt, og henviste bl.a. til at dette fremgik klart af den (på daværende tidspunkt) nye § 1, stk. 1, i den reviderede kundgørelse om detentionsanbringelse, som trådte i kraft den 1. august 2001.

Jeg forstod myndighedernes udtalelser således at husspektakler i sig selv ikke gav grundlag for anbringelse i detention. Grundlaget for anbringelsen af den pågældende var en antagelse om spirituspåvirkning i let grad kombineret med fare for den pågældende selv eller andre eller den offentlige orden eller sikkerhed. Jeg foretog mig derfor ikke videre.

I 4 af de 10 tilfælde fremgår det af rubrikken om årsagen til frihedsberøvelsen at den frihedsberøvede var beruset. I de øvrige tilfælde fremgår det af den øvrige del af detentionsrapporten (afkrydsningsrubrikkerne vedrørende graden af alkoholpåvirkning) at den frihedsberøvede var beruset/påvirket. Dog var den pågældende i 1 tilfælde påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler (medicin/narkotika).

I 8 tilfælde er graden af alkoholpåvirkning anført. 2 af de anbragte skønnedes påvirket i middel grad og 6 af de anbragte i svær grad. Ved anbringelsen den 12. august 2006 var den pågældende påvirket af andre berusende og/eller bedøvende midler. Rapporten udfyldt den 30. august 2006 vedrører en beruser, men da den pågældende blev bragt til hjemmet, er rubrikken med vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand ikke udfyldt.

I 3 tilfælde (anbringelserne den 3. august 2006, 10. september 2006 og 15. september 2006) er det ikke angivet at den pågældende var påvirket af alkohol. Der er det alene angivet i hvilken grad de pågældende var berusede.

Jeg bemærker at det fremgår af kundgørelsens § 4 og af Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 om kundgørelsen at samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Det er også fremhævet øverst på detentionsblanketten.

Jeg har ikke foretaget en nærmere efterprøvelse af om betingelserne i bekendtgørelsens § 2, stk. 2, hvorefter detentionsanbringelse kun kan ske hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, har været opfyldt i de enkelte tilfælde. Jeg går ud fra at betingelserne for detentionsanbringelse var opfyldt i tilfældet hvor en frihedsberøvet person af politiet blev skønnet påvirket (udelukkende) af andre berusende eller bedøvende midler end alkohol. Ifølge lægeerklæringen var den pågældende ”kronisk påvirket, formentlig habituel tilstand”. Også på baggrund af det oplyste om graden af påvirkning i de 6 tilfælde af påvirkning i svær grad går jeg ud fra at betingelserne har været opfyldt i alle disse tilfælde.

Ved detentionsanbringelsen den 3. august 2006 hvor den pågældende skønnes påvirket af alkohol i middel grad, er årsagen til frihedsberøvelsen angivet som trusler. Jeg formoder derfor at detentionsanbringelsen har været i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Ved detentionsanbringelsen den 18. september 2006 blev den pågældende ligeledes skønnet påvirket af alkohol i middel grad. Beruselse er angivet som årsagen til frihedsberøvelsen.

Jeg beder om at modtage oplysning om retsgrundlaget for anbringelsen den 18. september 2006. Jeg henviser i den anledning til Randers Rets dom af 21. december 2005.

2.4. Lægeundersøgelse

Efter bekendtgørelsens § 9 skal der ved alle detentionsanbringelser ske lægeundersøgelse. For så vidt angår detentionsanbringelse af børn under 15 år, fremgår dette direkte af politiloven (lovens § 12, stk. 2, hvorefter barnet ”hurtigst muligt [skal] undersøges af en læge”).

Lægeundersøgelse skal efter bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9 ske inden ”endelig” anbringelse i detentionen. Indtil den frihedsberøvede er lægeundersøgt, er anbringelse i detentionen således foreløbig (og der skal i den periode føres et skærpet tilsyn med den pågældende), jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Lægetilsyn skal efter § 11, stk. 1, foretages enten ved tilkald af læge/vagtlæge eller ved undersøgelse på skadestue, alt efter hvad der under hensyn til tid og afstand må anses for mest hensigtsmæssigt.

Tidspunkt for lægeundersøgelse, lægens navn og (et kort referat af) lægens bemærkninger skal anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 13, stk. 3, hvor det er præciseret at det – selv om lægen ikke i øvrigt har bemærkninger – som minimum ved afkrydsning skal angives at der intet helbredsmæssigt er til hinder for anbringelse af den pågældende i detentionen.

Hvis lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger, skal det ske på blanket P153 (bilag 2 til kundgørelsen) som er udarbejdet af Den Almindelige Danske Lægeforening og Rigspolitichefen, jf. § 14 i kundgørelsen og Rigspolitichefens følgebrev til kundgørelsen, rundskrivelsen af 2. februar 2006.

I alle 9 tilfælde hvor der er sket detentionsanbringelse, fremgår det af detentionsrapporterne at der var lægetilsyn, og hvornår det fandt sted (ved angivelse af klokkeslæt og dato). I 1 tilfælde er der ud over lægeundersøgelsen foretaget en undersøgelse på skadestuen inden indbringelsen. Det drejer sig om anbringelsen den 12. august 2006 hvor der også findes en skadejournal. Der er ikke taget stilling til om der kunne ske detentionsanbringelse, fra skadestuens side. I 1 tilfælde (den 15. september 2006) fremgår det at den pågældende er udskre-

vet fra skadestuen tidligere samme aften. Der er ikke vedlagt skadejournal. I alle 9 tilfælde foreligger der en lægeerklæring (blanket P153). I alle 9 tilfælde er det afkrydset i detentionsrapporten at der intet helbredsmæssigt var til hinder for anbringelse i detentionen.

I alle 9 tilfælde er lægens navn angivet i selve detentionsrapporten. Lægetilsynet er i de 9 tilfælde sket ved 4 forskellige læger. 2 læger har foretaget tilsyn i 3 tilfælde, 1 læge har foretaget tilsyn i 2 tilfælde, og 1 læge har foretaget tilsyn i 1 tilfælde.

Som nævnt ovenfor er der pligt til at anvende blanket P153 såfremt lægen ønsker at afgive skriftlige bemærkninger. Der er imidlertid intet til hinder for at lægen også afgiver (skriftlige) bemærkninger i detentionsrapporten.

Der er vedlagt lægeerklæring i alle 9 tilfælde. Endvidere er der noteret i detentionsrapportens rubrik til lægens bemærkninger i 4 tilfælde. I 1 tilfælde er anført ”kronisk alkoholist – derudover iab.”. I et andet tilfælde er anført ”IAB, lægeerklæring vedlagt”. I et tredje tilfælde er anført ”Formentlig have Metadon i løbet af dagen. Ellers ingen bemærkninger”. Endelig er der i 1 tilfælde noteret ”Velegnet til detentionsanbringelse under alm. tilsyn”.

2.4.1. Tidspunktet for tilkald af læge

Tidspunktet for tilkald af læge skal ligeledes anføres i detentionsrapporten, jf. kundgørelsens § 6, stk. 1, sidste pkt.

Der er hverken i bekendtgørelsen eller kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser inden for hvilke der skal ske tilkald af læge. Men det er i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, og kundgørelsens § 6, stk. 1, anført at politiet under transporten til politistationen skal underrette vagthavende om tilbageholdelsen, og at den vagthavende herefter – dvs. allerede mens politiet er på vej til politistationen med den berusede og ifølge kundgørelsen uden unødigt ophold – skal til-

kalde en læge med henblik på lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. Denne bestemmelse har til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, jf. pkt. 3, sidste afsnit, i Rigspolitichefens følgebrev af 28. juni 2001 til Politidirektøren i København og samtlige politimestre, der vedrørte den tidligere kundgørelse. Det fremgår dog at den ovennævnte regel ikke gælder hvis transporttiden er af ”kortere varighed”, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt. og kundgørelsens § 6, stk. 1, 3. pkt. En tilsvarende bestemmelse var ikke indeholdt i den tidligere gældende kundgørelse.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er at det skal vurderes om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse, jf. bekendtgørelsens § 11, stk. 2. Dette forudsætter at tilkald af læge sker snarest muligt efter underretningen af vagthavende, jf. kundgørelsens § 6, stk. 1, (uden unødigt ophold) – med henblik på at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte kan ske ”hurtigst muligt” efter indbringelsen, jf. pkt. 4 i rundskrivelsen af 2. februar 2006.

Tidspunktet for underretningen af vagthavende (under transporten, jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1) er ikke angivet i noget tilfælde, og der skal ifølge kundgørelsen heller ikke gøres notat herom.

Det er derfor ikke muligt at se hvor lang tid der gik fra underretningen af vagthavende til tilkaldet af læge. Jeg har i det følgende taget udgangspunkt i tidspunktet for indbringelsen til politistationen.

I 1 tilfælde er lægetilkald sket før indbringelsen. I 1 tilfælde er lægen tilkaldt samtidig med indbringelsen, og i de øvrige 7 tilfælde er lægen først tilkaldt efter indbringelsen. Transporttiderne i de 8 tilfælde hvor der enten er tilkaldt læge samtidig med indbringelsen eller efter indbringelsen, er på 0-43 minutter.

At lægen først blev tilkaldt samtidig med eller efter indbringelsen, kan i flere tilfælde henføres til bestemmelsen om transporttid af "kortere varighed", jf. bekendtgørelsens § 5, stk. 1, sidste pkt.

Jeg beder dog for en god ordens skyld Københavns Vestegns Politi om nærmere oplysninger om praksis med underretning af vagthavende under transporten til politistationen og tilkald af læge efter bekendtgørelsens § 5, stk. 1.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilkald der sker mere end 10-15 minutter efter indbringelsen til politistationen, ikke er snarest muligt. Min udtalelse er udfærdiget på grundlag af den tidligere gældende kundgørelse hvor der ikke var en bestemmelse som i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der, som allerede nævnt, har til hensigt at tidspunktet for lægetilkald – i de fleste tilfælde – bliver fremrykket.

I alle de 9 tilfælde hvor lægeundersøgelse fandt sted på politistationen, er det angivet i detentionsrapporten hvornår lægetilkald er sket. Som anført ovenfor er tilkald i 1 tilfælde sket før indbringelsen og i 1 tilfælde samtidig med indbringelsen. I 3 tilfælde er tilkald sket inden for 9 minutter efter indbringelsen. I de resterende 4 tilfælde er lægetilkald sket henholdsvis 25, 30, 45 og 60 minutter efter indbringelsen til politistationen. Det drejer sig om anbringelserne den 30. juli 2005, 10. september 2005, 12. august 2005 og 3. august 2005. I alle 4 tilfælde er årsagen til frihedsberøvelsen angivet at være en anden end beruselse.

Jeg anmoder om oplysning om baggrunden for de relativt sene lægetilkald i disse 4 tilfælde.

2.4.2. Tidspunktet for lægetilsyn

Der er ikke i kundgørelsen fastsat tidsmæssige bestemmelser for hvornår undersøgelse ved læge skal finde sted, dog er det i § 1, stk. 1, sidste pkt., i kundgørelsen præciseret at pågældende straks skal undersøges af en læge hvis der er mistanke om at pågældende er syg eller har pådraget sig skader af ikke ringe omfang. Men som nævnt under pkt. 2.4.1., har bekendtgørelsens § 5, stk. 1, om tilkald af læge allerede under transporten til formål at afkorte tiden indtil lægetilsyn kan udføres, og det fremgår udtrykkeligt af rundskrivelsen af 2. februar 2006 at lægetilsyn skal ske ”hurtigst muligt”.

Formålet med bestemmelserne om lægetilsyn er, som det også er nævnt under pkt. 2.4.1., at vurdere om det er forsvarligt at lade den detentionsanbragte være anbragt i detentionen, eller om der eventuelt skal ske indlæggelse. Dette forudsætter at lægeundersøgelse af den detentionsanbragte, som nu også angivet i rundskrivelsen, sker hurtigst muligt efter indbringelsen.

Jeg har tidligere i forbindelse med inspektion af detentioner udtalt at lægetilsyn der sker mere end en time efter indbringelsen, efter min opfattelse ikke er snarest muligt. Min udtalelse herom er udfærdiget før indførelsen af bestemmelsen i bekendtgørelsens § 5, stk. 1, der har til hensigt at fremrykke tidspunktet for lægetilkald (og dermed lægetilsyn).

Tidspunktet for lægetilsynet fremgår i 8 tilfælde både af detentionsrapporterne og de vedlagte lægeerklæringer. Tidspunkterne er i 2 af de 8 tilfælde ikke sammenfaldende i detentionsrapporten og lægeerklæringen. I 1 tilfælde er tidspunktet for lægetilsynet angivet i detentionsrapporten, men ikke i lægeerklæringen. I det følgende har jeg lagt tidsangivelserne i detentionsrapporterne til grund.

I 6 tilfælde er lægetilsyn foretaget inden for 1 time. Ved anbringelsen den 3. august 2006 fandt lægetilsynet sted 85 minutter efter indbringelsen, ved anbringelsen den 12. august 2006 skete tilsynet 75 minutter efter indbringelsen og

ved anbringelsen den 10. september 2006 skete tilsynet 70 minutter efter indbringelsen. Disse 3 tilfælde er sammenfaldende med 3 ud af de 4 anbringelser hvor tilkald af læge først er sket mere end 15 minutter efter indbringelsen. Tilsynet er i de 3 tilfælde foretaget henholdsvis 25, 31 og 40 minutter efter tidspunktet for tilkald af lægen.

Jeg foretager mig ikke yderligere i anledning af det sene lægetilsyn i disse 3 tilfælde foreløbigt. Jeg henviser til at jeg, som nævnt ovenfor, har anmodet om at få oplyst baggrunden for de sene lægetilkald i blandt andet disse 3 tilfælde.

2.5. Oplysninger fra Kriminalregisteret

Efter kundgørelsens § 10 skal den vagthavende inden der foretages visitation (og foreløbig anbringelse i detentionen), indhente oplysninger om den frihedsberøvede i Kriminalregisteret, herunder med henblik på at afgøre om der ved endelig detentionsanbringelse skal iværksættes et skærpet tilsyn, jf. kundgørelsens § 24. Oplysningerne skal udskrives og opbevares sammen med detentionsrapporten i minimum 2 år, jf. § 28 i kundgørelsen.

Det er præciseret i Rigspolitechefens blanket at det er obligatorisk at vedlægge en udskrift fra Kriminalregisteret.

I alle 10 rapporter er der krydset af, og der er vedlagt en udskrift fra Kriminalregisteret.

Indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret skal som nævnt ske før visitationen (og anbringelsen i detentionen). Tidspunktet for visitation fremgår i alle 9 tilfælde hvor der er foretaget visitation.

I et tilfælde er der indhentet oplysninger fra Kriminalregisteret allerede inden frihedsberøvelsen (den 15. september 2006).

Jeg beder om at få oplysning om baggrunden for dette.

I 1 tilfælde er oplysningerne fra Kriminalregisteret indhentet 7 minutter efter visitationen, men 1 minut før den foreløbige anbringelse i detentionen. I 3 tilfælde er oplysningerne indhentet inden for 19 minutter efter visitationen og inden for 15 minutter efter den foreløbige anbringelse i detentionen. I de resterende 4 tilfælde er oplysningerne indhentet mere end 24 timer efter visitationen og inden for 13 dage.

Jeg går ud fra at oplysningerne er printet ud i forbindelse med forespørgslen i Kriminalregisteret, og at der er i så fald i disse tilfælde ikke er sket indhentelse af oplysninger fra Kriminalregisteret i overensstemmelse med kundgørelsens § 10, dvs. forud for visitationen. Det er beklageligt. Idet jeg formoder at Københavns Vestegns Politi vil indskærpe pligten til at indhente oplysninger i Kriminalregisteret i overensstemmelse med § 10 i kundgørelsen, foretager jeg mig ikke yderligere i den anledning.

2.6. Fremstilling og visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 6, stk. 1, skal den frihedsberøvede ved ankomsten til politistationen straks fremstilles for den vagthavende. Den vagthavende indfører den pågældendes data og tidspunkterne for tilbageholdelsen og fremstillingen i detentionsrapporten og i POLSAS, jf. § 7 i kundgørelsen.

2.6.1. Fremstilling

I alle 9 tilfælde hvor de frihedsberøvede er indbragt til stationen, er der gjort notat om at der er sket fremstilling for vagthavende.

Der er i Rigspolitechefens blanket P152 en rubrik til angivelse af tidspunktet for fremstillingen for vagthavende. Der er endvidere rubrikker til angivelse af

vagthavendes vurdering af frihedsberøvedes tilstand i relation til påvirkning af alkohol, af andre berusende og/eller bedøvende midler og til angivelse af andet, herunder skader.

I 5 tilfælde er fremstilling for vagthavende sket på samme tidspunkt som indbringelsen til stationen. I 1 tilfælde er fremstillingen sket 3 minutter efter indbringelsen, i 2 tilfælde er fremstillingen sket 10 minutter efter indbringelsen, og i 1 tilfælde er fremstillingen sket 22 minutter efter indbringelsen (den 12. august 2006).

I sagen om min inspektion af detentionen i Horsens har Rigspolitechefen og Justitsministeriet udtalt at den vagthavendes undersøgelse af personer der påtænkes detentionsanbragt, må ske i tidsmæssig tæt tilknytning til personens indbringelse til politistationen. Rigspolitechefen mente mere generelt at der som hovedregel ikke bør gå mere end 20 minutter fra indbringelsen af en person til vagthavendes visitation af den indbragte. Justitsministeriet tilsluttede sig denne opfattelse, men fandt dog ikke at kunne udelukke at der i særlige tilfælde på grund af et stort arbejdspress på politistationen vil kunne gå mere end 20 minutter før fremstillingen kan ske. Jeg noterede mig det oplyste.

Jeg beder om at få oplysning om baggrunden for den sene fremstilling for vagthavende den 22. august 2006.

I 2 af de 9 tilfælde hvor de pågældende er indbragt til stationen, er der gjort notat i rubrikken om skader og spor i forbindelse med vagthavendes vurdering af anholdtes tilstand. I 1 tilfælde er det anført at den pågældende er udskrevet fra skadestuen tidligere samme dag. Der er dog ikke vedlagt en skadejournal fra skadestuen. I 3 tilfælde er der noteret ”nej”, og i de resterende 3 tilfælde er der ikke noteret noget. I de 3 tilfælde hvor der ikke er gjort notat i dette felt, går jeg ud fra at der intet har været at bemærke for så vidt angår den frihedsberøvedes tilstand i øvrigt.

2.6.2. Visitation mv.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 1, skal der inden den foreløbige anbringelse i detentionen og inden lægeundersøgelsen bliver foretaget, ske visitation af den frihedsberøvede.

Efter bekendtgørelsens § 10, stk. 2, skal den frihedsberøvede ved visitationen fratages penge og værdigenstande samt i øvrigt alle genstande som kan benyttes til at volde skade på den pågældende selv, på andre personer eller på ting. Samtlige lommer skal tømmes, og vrangen skal vendes ud, hvis det er muligt. Ved visitationen bør der så vidt muligt medvirke to polititjenestemænd til undersøgelse af den frihedsberøvede.

Hvis omstændighederne taler for en visitation der kan krænke blufærdigheden, må denne visitation alene foretages af personer af samme køn som den frihedsberøvede, jf. § 10, stk. 3. Er det ikke muligt at gennemføre en sådan visitation inden endelig detentionsanbringelse, foretages foreløbigt en visitation efter stk. 2. Den frihedsberøvede skal herefter undergives et skærpet tilsyn, jf. § 15, indtil visitation som beskrevet i § 10, stk. 3, 1. pkt., har fundet sted.

Efter bestemmelsen i § 10, stk. 4, skal politiet sørge for at effekter der fratages den frihedsberøvede, holdes adskilt fra effekter der tilhører andre frihedsberøvede.

Penge og værdigenstande samt navnene på de polititjenestemænd der har foretaget visitationen, skal noteres i detentionsrapporten, jf. § 12, stk. 1 og 2, i kundgørelsen. Det er udtrykkeligt anført i bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget visitationen.

I alle de 9 tilfælde hvor der er foretaget visitation, er det angivet hvem der foretog visitation af den frihedsberøvede. I 1 tilfælde er det sket ved navn (både

fornavn og efternavn), i 1 tilfælde ved navn (både fornavn og efternavn) og tjenestenummer, og i alle de øvrige tilfælde ved angivelse af initialer.

I 8 af de 9 tilfælde er det afkrydset efter hvilken bestemmelse (kundgørelsens § 11, stk. 2 og 3, som er angivet på detentionsrapporten) der er sket visitation. Visitation er i 1 tilfælde sket efter § 11, stk. 3, i kundgørelsen, og i de øvrige 7 tilfælde efter § 11, stk. 2, i kundgørelsen. Det tilfælde hvor visitation er sket efter § 11, stk. 3, vedrører en kvinde, og det fremgår af navnet på betjenten der har foretaget visitationen, at det var en kvinde der foretog visitationen. I det 9. tilfælde er der krydset af at der er foretaget visitation både efter kundgørelsens § 11, stk. 2 og stk. 3.

Jeg formoder at der først har været foretaget en visitation efter kundgørelsens § 11, stk. 2, hvilket har givet anledning til en efterfølgende visitation efter kundgørelsens § 11, stk. 3.

Tidspunktet for visitationen er angivet i alle 9 tilfælde. I 8 tilfælde er visitationen foretaget forud for eller samtidig med den foreløbige detentionsanbringelse. Ved frihedsberøvelsen den 12. august 2006 er visitationen sket 20 minutter efter den foreløbige anbringelse. Det drejer sig om den frihedsberøvelse hvor der er foretaget visitation efter kundgørelsens § 11, stk. 3, og hvor en kvindelig betjent foretog visitationen af en frihedsberøvet kvinde.

Det er beklageligt at visitationen først er foretaget efter den foreløbige anbringelse i detentionen. Jeg beder om at få oplysning om baggrunden for at der først blev foretaget visitation 20 minutter efter den foreløbige anbringelse. Jeg bemærker at det fremgår af kundgørelsens § 11, stk. 3, 2. pkt., at der skal foretages en foreløbig visitation efter bestemmelsens stk. 2 hvis det ikke er muligt at gennemføre en visitation efter bestemmelsens stk. 3 inden endelig anbringelse i detentionen.

Detentionsrapporten indeholder både et felt til afkrydsning hvis den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge, og et felt til afkrydsning hvis den frihedsberøvede ikke er frataget noget. Hvis den frihedsberøvede er frataget effekter, skal det angives hvilke effekter der er tale om. I alle 9 tilfælde er der notat om hvorvidt den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge. I 8 tilfælde er det noteret at den frihedsberøvede er frataget effekter og/eller penge, og det fremgår hvilke effekter og hvor mange penge det drejer sig om. I det sidste tilfælde – detentionsrapporten fra den 18. september 2006 – foreligger der både en udgave hvor der er krydset ”nej”, og en udgave hvor der er krydset ”nej”, hvilket dog er streget ud. Der er i den sidste udgave også krydset ”ja”, og det er angivet at den frihedsberøvede er frataget ”nøgler”.

Idet der både foreligger en udgave hvor der er krydset ”ja”, og en udgave hvor der er krydset ”nej”, foretager jeg mig ikke yderligere på nuværende tidspunkt. Jeg henviser til at jeg ovenfor har anmodet om at få oplyst hvilket skema jeg kan lægge til grund.

I 3 tilfælde (herunder det netop nævnte) er det med navn angivet hvem der har udleveret effekterne til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen. I 1 tilfælde er det med initialer angivet hvem der har udleveret effekterne. I 1 tilfælde er det angivet at det er ukendt hvem der har udleveret effekterne. I de resterende 4 tilfælde er det ikke angivet hvem der har udleveret effekterne.

Efter kundgørelsens § 26, stk. 4, skal en frihedsberøvet der er frataget effekter som skal udleveres til denne, anmodes om at kvittere herfor i detentionsrapporten. I blanket P152 er der et felt til bemærkning hvis den pågældende ikke ønsker at kvittere, og som jeg går ud fra tager sigte på at årsagen til at den frihedsberøvede ikke vil kvittere, så vidt muligt anføres.

Som ovenfor nævnt blev den frihedsberøvede i hvert fald i 8 tilfælde frataget effekter og/eller penge. I 4 af disse tilfælde har den pågældende kvitteret for

udlevering af effekterne. I 1 af de 4 tilfælde har den pågældende alene skrevet ”JA”. Der er i dette tilfælde gjort bemærkning herom i rubrikken nedenfor. I de resterende 4 tilfælde har den frihedsberøvede ikke kvitteret for udlevering af effekter. De 4 tilfælde er sammenfaldende med de 4 tilfælde hvor det ikke er angivet hvem der har udleveret effekterne. I alle 4 tilfælde er årsagen til den manglende kvittering anført i rubrikken til bemærkninger nedenfor. I 2 tilfælde skyldes den manglende kvittering at effekterne ikke er udleveret – i det ene tilfælde på grund af at den pågældende er varetægtsfængslet. Det fremgår endvidere af rubrikken til angivelse af effekter frataget den tilbageholdte at effekterne er beslaglagt til sagen. I det andet tilfælde skyldes den manglende kvittering at den pågældende blev kørt til videre foranstaltning hos kriminalpolitiet. I 1 tilfælde er ”kvittering undladt grundet beløbets størrelse”. Bemærkningen er underskrevet med navn. I det sidste tilfælde er anført: ”Anholdte kvitterede ikke for sine effekter. Han forlod stationen straks efter løsladelsen. Undertegnede var pga. travlhed ikke opmærksom på kvittering.” Den pågældende betjents initialer er anført herefter.

Jeg formoder at de frihedsberøvede også i disse 2 sidste tilfælde fik udleveret deres effekter. Jeg bemærker at det fremgår af kundgørelsens § 4 og af Rigspolitichefens rundskrivelse af 2. februar 2006 om kundgørelsen at samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes. Dette er også fremhævet øverst på detentionsblanketten, og det gælder også rubrikken til angivelse af hvem der har udleveret effekterne. Jeg går ud fra at politidirektøren vil gøre det relevante personale opmærksom herpå og indskærpe notatpligten.

Ved detentionsanbringelsen den 18. september 2006 er der som nævnt divergerende oplysninger i de to udgaver af detentionsrapporten om udlevering af effekter.

Jeg foretager mig derfor foreløbigt ikke yderligere i anledning af dette tilfælde.

2.6.3. Kontakt med pårørende m.fl.

Efter § 9 i kundgørelsen skal den frihedsberøvede inden anbringelsen i detentionen gøres bekendt med retten til at få kontakt med pårørende og/eller arbejdsgiver. Er den pågældende endvidere frihedsberøvet i anledning af et strafbart forhold, anvendes reglerne i Justitsministeriets cirkulæreskrivelse nr. 12154 af 12. juni 2001. Efter bestemmelsens stk. 2 skal det i detentionsrapporten noteres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med stk. 1.

Rubrikken er udfyldt ved alle de 9 anbringelser i detentionen. I 7 tilfælde er det angivet – enten ved navn eller initialer – hvem der har foretaget vejledningen, og hvornår. I 1 tilfælde er det angivet at det ikke har været muligt på grund af beruselse, og i 1 tilfælde (30. juli 2006) er blot anført ”ej muligt”.

Jeg anmoder om at få oplyst hvorfor der ikke er givet en sådan vejledning i det sidste tilfælde.

2.7. Tilsyn

Efter § 13 i bekendtgørelsen har vagthavende ansvaret for at der føres et effektivt tilsyn med detentionsanbragte personer. Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal tilsyn ske ved fremmøde i detentionen så hyppigt som den anbragtes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time. Hvis den frihedsberøvede efter lægeundersøgelsen er tilset to gange ved fremmøde, og hvis den pågældende ikke skønnes at være i en tilstand der kræver at fremtidige tilsyn sker ved fremmøde i detentionen, kan de efterfølgende tilsyn efter bestemmelsens stk. 2 ske via lytte- og overvågningsudstyr der er godkendt af Rigspolitechefen til elektronisk overvågning. Selve anbringelsen udgør ikke et tilsyn i denne forbindelse. Tilsvarende gælder lægeundersøgelsen.

Jeg går ud fra at overvågningsudstyret er godkendt af Rigspolitechefen, men for god ordens skyld beder jeg om oplysning herom.

Tilsyn via lytte- og overvågningsudstyr skal ske så hyppigt som den frihedsberøvedes tilstand gør det nødvendigt, og så vidt muligt mindst en gang hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 3. Opstår der under denne form for tilsyn tvivl om den frihedsberøvedes tilstand, skal der straks iværksættes tilsyn ved fremmøde. Hvis der opstår mistanke om at den pågældende er så syg at det taler imod fortsat detentionsanbringelse, skal der straks tilkaldes læge eller ambulance (bekendtgørelsens § 14, stk. 4).

Når tilsyn ved fremmøde eller ved elektronisk overvågning er udført, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal efter bestemmelsen tillige anføres om tilsynet er sket elektronisk eller ved personligt fremmøde (ved angivelse af E eller F, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne).

I nærmere angivne tilfælde skal der ske et skærpet tilsyn med den frihedsberøvede. Det er fx tilfældet i tiden indtil lægeundersøgelse har fundet sted, dvs. mens anbringelsen er foreløbig, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3 og 4. Ved et skærpet tilsyn forstås efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time. Efter omstændighederne kan et skærpet tilsyn indebære konstant overvågning.

Et skærpet tilsyn kan kun ske ved fremmøde i detentionen, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Er der iværksat et skærpet tilsyn, skal det noteres i detentionsrapporten med angivelse af klokkeslæt og navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, jf. kundgørelsens § 25. Det skal angives ved et S, jf. angivelsen på detentionsrapporten (P152) ovenover tilsynsrubrikkerne.

Ved undersøgelse af spørgsmålet om overholdelse af bestemmelserne om tilsyn med de detentionsanbragte er det hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i tidspunktet for den foreløbige henholdsvis den endelige anbringelse i detentionen.

Indtil den frihedsberøvede er undersøgt af en læge, er anbringelse i detentionen som tidligere nævnt foreløbig.

I alle 9 tilfælde blev der, som ovenfor anført, foretaget en lægeundersøgelse af den frihedsberøvede. I alle disse tilfælde er der sket foreløbig anbringelse inden lægeundersøgelsen.

2.7.1. Tilsyn under foreløbig anbringelse i detentionen (skærpet tilsyn)

Mens anbringelsen er foreløbig, skal der som tidligere nævnt føres et skærpet tilsyn med den anbragte, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 4. Ved et skærpet tilsyn forstås, som nævnt efter bekendtgørelsens § 15, stk. 2, et tilsyn hvor den detentionsanbragte tilses hyppigere end en gang hver halve time.

Efter bekendtgørelsens § 15, stk. 3, kan et skærpet tilsyn kun ske ved fremmøde i detentionen.

Det fremgår som nævnt af detentionsrapporterne at den frihedsberøvede i alle 9 tilfælde har været foreløbigt anbragt i detentionen. Tidspunktet for den foreløbige anbringelse er i alle 9 tilfælde angivet i selve detentionsrapporten.

I alle 9 tilfælde er tidspunktet for lægeundersøgelsen angivet. Endelig anbringelse er sket samtidig med eller 5 eller 10 minutter efter lægeundersøgelsen. I 1 tilfælde er den endelige anbringelse dog sket 18 minutter efter lægeundersøgelsen, og i 1 tilfælde 30 minutter efter lægeundersøgelsen. Da anbringelsen i detentionen er foreløbig indtil lægeundersøgelse har fundet sted, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 3, har jeg i alle tilfælde for så vidt angår varigheden af den foreløbige anbringelse, lagt tidspunktet for lægeundersøgelsen til grund. I de tilfælde hvor den endelige anbringelse først skete henholdsvis 18 og 30 minutter efter lægeundersøgelsen, går jeg ud fra at lægeundersøgelsen varede henholdsvis 18 og 30 minutter.

Den foreløbige anbringelse varede i 1 tilfælde 25 minutter, i 3 tilfælde 35 minutter, i 1 tilfælde 37 minutter, i 1 tilfælde 48 minutter, i 2 tilfælde 60 minutter og endelig i 1 tilfælde 1 time og 15 minutter.

I 4 tilfælde er det noteret at der har været foretaget skærpet tilsyn med tidsintervaller på under 30 minutter.

I 1 tilfælde (3. august 2006) er der foretaget tilsyn med fremmøde i detentionen 35 minutter efter den foreløbige anbringelse. Det næste tilsyn ved fremmøde er foretaget efter 30 minutter. Lægeundersøgelsen er foretaget 10 minutter efter det sidste tilsyn. I 1 tilfælde (10. september 2006) er der foretaget tilsyn ved personligt fremmøde 30 minutter efter den foreløbige anbringelse. Lægeundersøgelsen er foretaget 25 minutter herefter.

Jeg har noteret mig at der blev ført tilsyn ved personligt fremmøde i disse tilfælde, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Det er beklageligt at tilsynene ikke har været ført hyppigere end hver halve time, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 2. Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe denne bestemmelse. Jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

I et tilfælde (16. september 2006) er der foretaget 2 tilsyn med elektronisk overvågning med intervaller af 15 minutter. Lægeundersøgelsen er foretaget 7 minutter efter det sidste elektroniske tilsyn. I 1 tilfælde (30. juli 2006) er der foretaget elektronisk tilsyn 18 minutter efter den foreløbige anbringelse. Den pågældende er blevet lægeundersøgt 30 minutter efter det elektroniske tilsyn.

Det er beklageligt at der ikke er ført skærpet tilsyn ved personligt fremmøde, jf. bekendtgørelsens § 15, stk. 3. Da der er tale om ganske få tilsyn, foretager jeg mig ikke yderligere i den anledning.

I det resterende tilfælde (12. august 2006) er det noteret at der er foretaget visitation 20 minutter efter den foreløbige anbringelse. Lægeundersøgelsen er foretaget 15 minutter efter visitationen.

Jeg har ikke bemærkninger hertil ud over det ovenfor anførte i punkt 2.6.2. Visitation mv.

2.7.2. Tilsyn under endelig anbringelse i detentionen

I alle 9 tilfælde skete der endelig anbringelse i detentionen, og tilsynsskemaet er udfyldt i samtlige tilfælde.

I 1 tilfælde (16. september 2006) er der dog tale om en meget kortvarig endelig anbringelse i detentionen idet den pågældende blev endeligt anbragt i detentionen kl. 21.20 og løsladt kl. 21.30. Det fremgår endvidere af tilsynsskemaet at den pågældende blev afhørt kl. 21.20.

2.7.2.1. Tidspunktet for det første tilsyn

Som nævnt ovenfor i afsnit 2.7. tæller tilsyn der er anført på tidspunktet for anbringelsen og på tidspunktet for lægetilsynet, ikke med som tilsyn, jf. bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

I tilfældet (den 16. september 2006) med den meget kortvarige endelige detentionsanbringelse er der ikke ført tilsyn efter den endelige detentionsanbringelse. Det første tilsyn efter den endelige anbringelse i detentionen blev i 7 tilfælde ført inden for 30 minutter efter den endelige anbringelse i detentionen. I 1 tilfælde (den 10. september 2006) blev den pågældende lægeundersøgt kl. 21.40 og er noteret som endeligt anbragt kl. 22.15. Det første tilsyn herefter er foretaget kl. 23.00.

Det er beklageligt at der ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 1. Da der er tale om et enkeltstående tilfælde, foretager jeg mig ikke yderligere i den anledning.

2.7.2.2. Tidspunktet for det sidste tilsyn

Rigspolitechefens blanket (P152) indeholder en rubrik til angivelse af hvornår den detentionsanbragte er udtaget af detentionen. Denne rubrik er ikke udfyldt i 1 af de 9 tilfælde. I dette tilfælde er det dog angivet oppe i listen med tilsyn hvornår den pågældende er løsladt. I alle tilfælde er rubrikken i detentionsrapporten til angivelse af dato og klokkeslæt for løsladelse af den detentionsanbragte udfyldt.

I 1 tilfælde (den 12. august 2006) blev den pågældende endeligt udtaget af detentionen kl. 18.00, men blev først løsladt den følgende dag kl. 9.00. Da det fremgår af listen med tilsyn at den pågældende blev overført til Vestre Fængsel kl. 18.00, formoder jeg at løsladelsen er foretaget af Vestre Fængsel. Det sidste tilsyn før overførslen til Vestre Fængsel blev foretaget 31 minutter forinden.

I 1 tilfælde (den 13. august 2006) er det anført i listen med tilsyn at den pågældende kl. 22.55 er kørt til Glostrup. I rubrikkerne om endelig udtagelse og løsladelse er det imidlertid anført at den pågældende blev henholdsvis endeligt udtaget og løsladt kl. 23.40. Det sidste tilsyn inden den pågældende blev kørt til Glostrup, blev foretaget kl. 22.40. Ligeledes er det i 1 tilfælde (den 18. september 2006) anført i listen over tilsyn at den pågældende blev kørt til Glostrup kl. 22.25. I rubrikkerne om endelig udtagelse og løsladelse er det imidlertid anført at den pågældende blev henholdsvis endeligt udtaget og løsladt kl. 23.25. Det sidste tilsyn inden transporten til Glostrup blev foretaget kl. 22.15.

Jeg formoder at de pågældende er endeligt udtaget af detentionen og løsladt på stationen i Glostrup. Jeg beder om at få oplyst om dette er korrekt.

I 1 tilfælde (den 10. september 2006) er det sidste tilsyn foretaget kl. 7.30 den 11. september 2006. Det er angivet at den pågældende blev endeligt udtaget af detention kl. 15.00 den 11. september 2006. I rubrikken til angivelse af hvem der har udtaget den frihedsberøvede af detention, er anført ”varetægtsfængsel”. Endvidere er der i rubrikken ”Løsladt af” angivet ”varetægtsfængslet”. Det er ikke anført nogen steder hvornår den pågældende blev overført til varetægtsfængsel.

Jeg anmoder om oplysning om hvornår den pågældende blev overført til Vestre Fængsel.

I 1 tilfælde er det sidste tilsyn foretaget 5 minutter før den endelige udtagelse af detentionen. I 1 tilfælde er det sidste tilsyn foretaget 40 minutter før den endelige udtagelse af detentionen.

I tilfældet med den meget kortvarige endelige anbringelse (den 16. september 2006) blev der ikke ført tilsyn med den pågældende. Den pågældende blev afhørt 18 minutter efter lægeundersøgelsen og endeligt udtaget af detentionen (og løsladt) 10 minutter herefter.

I 1 tilfælde (den 25. august 2006) er der foretaget tilsyn 27 minutter før afhøring og 30 minutter før endelig udtagelse af detentionen og løsladelse. I 1 tilfælde (30. juli 2006) blev der ført tilsyn kl. 9.20. Kl. 9.40 blev den pågældende afhørt, og kl. 10.50 blev den pågældende endeligt udtaget af detentionen. Jeg formoder at de pågældende den 30. juli 2006, den 25. august 2006 og den 16. september 2006 blev afhørt i detentionen og derefter endeligt udtaget.

2.7.2.3. Intervallet mellem tilsyn

I 7 af de 8 tilfælde har der med ganske få undtagelser været ført tilsyn med intervaller på højst 30 minutter. De få undtagelser omfatter 3 detentionsanbrin-

gelses hvor enkelte tilsyn har fundet sted op til 40 minutter efter det forrige tilsyn.

I et enkelt tilfælde (10. september 2006) er det første tilsyn kl. 23.00 som nævnt ovenfor foretaget 45 minutter efter den endelige anbringelse. Det næste tilsyn er foretaget kl. 01.00 og det efterfølgende kl. 02.50. De efterfølgende tilsyn er foretaget med intervaller af 30-45 minutter. Det næstsidste tilsyn er foretaget kl. 6.00, og det sidste tilsyn er foretaget kl. 7.30.

Det er beklageligt at der ikke i alle tilfælde er foretaget tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 1 og 3. Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe denne bestemmelse, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

I tilfældet med den meget kortvarige endelige anbringelse i detentionen (den 16. september 2006) er der som nævnt ikke foretaget tilsyn.

2.7.2.4. Noteringen af hvem der har forestået tilsyn

Som tidligere nævnt skal navn på den polititjenestemand der har udført tilsynet, noteres i detentionsrapporten, jf. kundtgørelsens § 25, stk. 3. Det fremgår af bestemmelsen at det er tilstrækkeligt at anføre initialer eller tjenestenummer hvis det ikke kan medføre tvivl om hvem der har foretaget tilsynet.

I alle tilfælde er der anført initialer på de polititjenestemænd der udførte tilsynet, eller der er anført et gentagelsestegn.

2.7.2.5. Karakteren af de udførte tilsyn

De to første tilsyn efter lægeundersøgelsen skal som tidligere nævnt ifølge bekendtgørelsens § 14, stk. 2, ske ved fremmøde i detentionen. Dette gælder uan-

set om der under den foreløbige detentionsanbringelse har været to tilsyn ved fremmøde. Selve lægetilsynet kan ikke medregnes i de to tilsyn.

Det er i alle tilfælde noteret hvilken type tilsyn der var tale om, ved "S", "F" eller "E". I 1 tilfælde (12. august 2006) er tilsynet dog angivet ved "E/F". Samtidig er der angivet to sæt initialer.

Jeg formoder at der på samme tid blev foretaget både et elektronisk tilsyn og et tilsyn ved fremmøde.

Der er i 2 tilfælde foretaget tilsyn ved fremmøde de 2 første gange efter lægetilsyn. I 1 tilfælde er der foretaget tilsyn ved fremmøde den første gang efter lægetilsynet og elektronisk tilsyn den næste. I 2 tilfælde er der foretaget elektronisk tilsyn den første gang efter lægetilsynet og tilsyn ved fremmøde den næste. I de resterende 3 tilfælde er der hverken ved første eller andet tilsyn efter lægeundersøgelsen foretaget tilsyn ved fremmøde.

Det er beklageligt at der ikke er ført tilsyn i overensstemmelse med bekendtgørelsens § 14, stk. 2.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe bestemmelsen i bekendtgørelsens § 14, stk. 2, og jeg beder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Der er i 4 tilfælde ikke angivet bemærkninger i feltet hertil ved alle tilsynene. Jeg går ud fra at de manglende notater er udtryk for at der ikke har været noget at bemærke ved tilsynet.

Det bør efter min opfattelse udtrykkeligt, fx blot ved et minus, som det også er sket i flere tilfælde, eller et gentagelsestegn, angives at tilsynet ikke har givet

anledning til bemærkninger, jf. også pkt. 3 i Rigspolitechefens rundskrivelse af 2. februar 2006 hvorefter samtlige relevante punkter i detentionsrapporten skal udfyldes.

Kundgørelsens § 33 giver mulighed for fastsættelse af særlige regler om fremgangsmåden ved detentionsanbringelse og om tilsynets forløb hvor ”geografiske forhold gør det nødvendigt”. Lokale bestemmelser om tilsyn må ikke være lempeligere end kundgørelsens regler.

Jeg anmoder om oplysning om hvorvidt der foreligger sådanne særlige regler.

2.8. Løsladelsestidspunktet

Efter kundgørelsens § 26, stk. 5, skal tidspunktet for løsladelsen fremgå af detentionsrapporten og af POLSAS.

Der er, som ovenfor anført, i alle tilfælde angivet dato og klokkeslæt for løsladelsen i detentionsrapporten.

2.9. Vejledning om klageadgang mv.

Efter § 17 i bekendtgørelsen skal den frihedsberøvede efter udtagelse af detentionen vejledes om adgangen til at klage til Justitsministeriet over detentionsanbringelsen, om muligheden for at få en skriftlig begrundelse for anbringelsen og om muligheden for alkoholafvænnings- og -behandling.

Vejledning kan ske ved udlevering af Rigspolitechefens pjece ”Hvor går du hen, når du går ud?” eller en lokal pjece/blanket med de samme oplysninger, jf. kundgørelsens § 26, stk. 2.

Særlige forhold kan dog gøre at vejledning i et konkret tilfælde helt eller delvist kan undlades. Jeg sigter her til tilfælde hvor den pågældende ved tidligere lejligheder har modtaget vejledning, og til tilfælde hvor den detentionsanbragte udviser direkte modvilje mod at blive vejledt – eventuelt ved ikke at ville tage imod en pjece om alkoholafvænning og -behandling.

I detentionsrapporten skal det anføres at den pågældende er vejledt i overensstemmelse med de nævnte bestemmelser ved udlevering af pjece/blanket, jf. kundgørelsens § 26, stk. 3. Den detentionsrapport som Rigspolitechefen har udfærdiget (P152), indeholder i overensstemmelse hermed en rubrik til angivelse af hvem der har udleveret pjece/blanket til den frihedsberøvede i forbindelse med løsladelsen af den pågældende.

Under inspektionen konstaterede jeg, som nævnt ovenfor under pkt. 1, at der ikke i eller ved visitationsskranken i kælderetagen lå et oplag af Rigspolitechefens vejledning om alkoholafvænning og -behandling, ”Hvor går du hen, når du går ud?”, men det blev oplyst at de fandtes i skranken ved receptionen ovenpå.

I 2 tilfælde er rubrikken udfyldt med initialer. I 2 tilfælde er der noteret ”ja” i rubrikken. I 1 tilfælde er der noteret ”nægter at modtage den”, og i 3 tilfælde er der noteret ”nej”.

Det er beklageligt at der således i hvert fald i 3 tilfælde ikke er gjort notat om årsagen til at vejledningen ikke er udleveret. Hvis vejledningen ikke udleveres, fx fordi den pågældende ikke ønsker at modtage vejledningen, bør der efter min opfattelse gøres notat om årsagen hertil.

Jeg henstiller til Københavns Vestegns Politi at indskærpe pligten til at gøre notat om vejledning efter § 26, stk. 2, i detentionskundgørelsen, jf. § 26, stk. 3. Jeg anmoder om underretning om hvad der sker i den anledning.

Ved anbringelsen den 18. september 2006 er der i den udgave af detentionsrapporten angivet ”ja” i rubrikken, hvilket efterfølgende er streget over. I den anden udgave er der ikke anført noget i rubrikken.

Jeg foretager mig foreløbigt ikke yderligere i anledning heraf.

Opfølgning

Jeg beder om at Københavns Vestegns Politis oplysninger mv. tilbagesendes gennem Justitsministeriet, således at ministeriet kan komme med bemærkninger hertil.

Underretning

Denne endelige rapport sendes til Københavns Vestegns Politi, Justitsministeriet, Rigspolitichefen og Folketingets Retsudvalg.

Lennart Frandsen
Inspektionschef